

В останні роки відеоконференцкомунікація стала популярною формою телекомунікації, що дозволяє економічно ефективним способом забезпечити дистанційне навчання, майстер-класи запрошених ораторів і проектів співробітництва кількох шкіл. Багато хто вважає, що відеоконференцкомунікація забезпечує візуальний зв'язок і взаємодію, що не може бути досягнуто за допомогою стандартних ІМ або повідомлень електронної пошти.

Більш широкий аналіз використання підприємствами різноманітних каналів комунікації, які функціонують завдяки мережі Інтернет, дозволяє стверджувати про їх вплив на поліпшення якості, адекватності та своєчасності інформації, яку співробітники отримують про клієнтів, організації, або на їх власну роботу, що може поліпшити свою індивідуальну продуктивність на цілих 20–50 відсотків [1]. Дослідження у цьому напрямку сприятиме вирішенню менеджерами і керівниками підприємств проблеми пошуку шляхів, щоб зробити комунікацію більш динамічною, достовірною, ефективно діяти у змінному внутрішньому та зовнішньому середовищах в умовах ринкових відносин. Позитивний клімат комунікації та ефективна комунікація працівника шляхом застосування відповідних каналів зв'язку, зміцнення ідентифікації співробітників з їх організаціями сприяє фінансовій діяльності підприємства та сталому успіху.

Список використаних джерел

1. Boyett, J., & Boyett, J. (1998). The guru guide: The best ideas of top management thinkers. New York: Wiley.
2. Jones, E., Watson, B., Gardner, J., & Gallois, C. (2004). Organizational communication: Challenges for the new century. *Journal of Communication*, 54(4), 722–750.

ПРОБЛЕМА СТРАХУ І СВОБОДИ В КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОСТОРІ ІНТЕРНЕТУ

М. М. Мовчан, к. філос. н., доцент
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»,
м. Полтава, Україна

Науковці справедливо відзначають, що «людські відносини і саме суспільне життя неможливі без комунікації» [1, с. 43]. В епоху постмодерну, на початку 90-х років ХХ століття з'явився новий і досить ефективний засіб масової комунікації –

Інтернет. Глобальна мережа Інтернет сьогодні стала основою глобальної комунікації, яка зв'язала чималу кількість людей і мереж, стерла кордони між державами, елімінувала відстані, створила умови для формування віртуальних спільнот, змінила як спосіб життя, так і світосприйняття особистостей, а також трансформувала традиційну культуру комунікації, значно модифікувавши її.

Актуальними зараз є перспективи розвитку самої комунікації в інтернет-просторі, а також проблеми, які пов'язані з означеною комунікацією. Серед багатьох серйозних проблем яскраво виділяється проблема свободи і страху.

Сама інтернет-комунікація не знає ні державних, ні національних кордонів. Інтернетом ніхто централізовано не володіє й не керує і тому в інформаційному просторі панує повна свобода. Відсутність цензури постійно залучає до мережі дуже багато користувачів. Свобода в даному випадку, дає індивіду можливість певним чином реалізувати себе, чого він не може здійснити в реальному житті. Інтернет створює ілюзію дружніх взаємовідносин без вимог дружби.

Свобода особистості залежить і від особливостей спілкування, яке опосередковано Інтернетом. Такими особливостями є: анонімність (відсутність достовірної інформації про співбесідника чи неповнота її); зниження соціального і психологічного ризику в процесі спілкування через безкарність та анонімність; компенсаторна віртуальна емоційність (використання знаків для позначення емоцій (смайликів) та опис емоцій словами); своєрідність міжособистісного сприйняття при відсутності невербальної інформації; використання різноманітної мережевої комунікації (e-mail (електронна пошта), форум, чат та ін.); нерегламентованість поведінки (відсутність чітких правил online-комунікації передусім неформальної).

Віртуальна комунікація не повинна повністю витіснити справжню, природну комунікацію, адже індивід може стати повністю залежним від інтернет-середовища, бо віртуальне життя може замінити йому звичайне, нормальне життя і він втрачає реальну свободу і попадає в тенета страхів і фобій. Дослідниця Ш. Тьоркл відмічає, що ідентичність особи невпинно «множиться і розкладається, залишаючи присмак тривоги і неспокою» [2, с. 154].

Основними і страхами, і фобіями в інтернет-споживачів є: нозофобія (боязнь залишитись без інтернету); інтернет-хронофобія (страх бездарно і даремно проводити час в мережі); страх плагіату (хтось може вкрасти ваш твір (наукову роботу, вірш, пісню тощо); зломобоязнь (пароль став не дійсним, втрата пароля тощо); страх витоку інформації; боязнь інтернет-вірусів; ретерофобія (страх зробити помилку в словах чи не побачити «автозаміну»); стенофобія (боязнь реєстрації в соціальних мережах рідних і близьких людей); уейбекофобія (страх в мережі свого минулого); боязнь авторизації на чужих комп'ютерах і телефонах; агліфобія (страх бути згаданим чи відміченим на різних фотографіях чи постах); боязнь опублікувати інформацію з ненадійних джерел та ін.

Сучасна людина все більш занурюється в віртуальний світ, не завжди даючи собі звіт про наслідки цього. Ми занурюємося в простір світової інфосфери, котрий, на думку Д. Рашкоффа, виявився живим і все більш втягує нас в себе, замінюючи всі різновиди спілкування [3, с. 126]. Зі скороченням міжособистісних контактів face-to-face втрачається найважливіший компонент взаєморозуміння – невербальний аспект комунікації, що складає близько 70 % комунікації між людьми і вони опиняються в ізоляції.

Список використаних джерел

1. Луман Н. Невероятные коммуникации. Проблемы теоретической социологии / Н. Луман. – С.Пб., 2000. – 443 с.
2. Turkle Sh. Constructions and Reconstructions of the Self in Virtual Reality [Text] / Turkle Sh. // Culture of the Internet. – 1997. – P. 143 – 155.
3. Рашкофф Д. Медиа вирус. Как поп-культура тайно воздействует на Ваше сознание [Текст] / Рашкофф Д. – М., 2003. – 368 с.

МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ВІДКРИТОСТІ ТА ПІДЗВІТНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОКОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА МЕРЕЖ

А. В. Кожина, к. н. держ. упр., доцент,
Голова Інституту громадських стратегій
Академія муніципального управління, м. Київ, Україна

Розвиток сучасного відкритого демократичного суспільства ґрунтується на можливостях інформаційно-телекомунікаційних